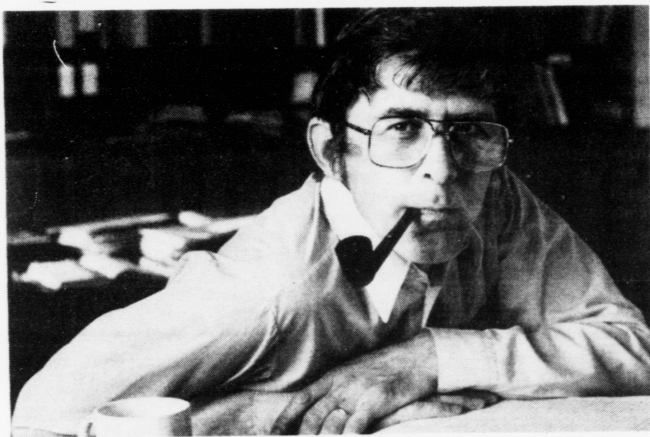

Fuglar og fólk

SJÓNARMÍÐ

— Eg haldi, at vit eiga at lata ivan koma lomviganum (og álkuni) til góðar og seta bann fyrri allari veiðu eftir hesum fugli í somikið langa tíð, at hann vónandi kemur fyrri seg aftur, skrivar Halgir Winther Poulsen, advokatur, í »Sjónarmið«

Heitið á hesi bókini hjá merkisverða fugla- og mannavininum Sverra Paturssyni rann mær í huga, nú svartfuglurin hevur verið so nógv frammi seinastu dagarnar. Herfyrri varð tann vakri og hugvekjandi filmurin »Skerdir veingir« sýndur í Norðurlandahúsinum fyrri stúgvandi fullum húsi, seinast sunnudag snúði útvarpsendingin hjá Jóhann Mortensen seg um lomvigan (tøkk fái Jóhann fyrri tær frálíku sendingarnar, hann hevur um náttúruna), og í kvøld var aftur ein áhuga-verd sending í útvarpinum um tað stóðugt minkandi fuglameingið, sum einaferð varð mettt at vera landsvirk. Tíverri hoyrði eg bert seinasta partin av hesi sending, men eg helt meg hoyra nógv mikið til at eg fekk ikki latið vera við at gera nakrar fáar viðmerkingar til orðaskiftið.

Eitt týkjast øll at vera samd um: fuglurin er so nógv minkður síðan fimtiárin, at ta-

helst má metast sum ein náttúruvanlukka. Hetta kunnu øll, ið sum børn minnst tann vakurleika og tað ljóðkæti, ið var at uppliva á báti undir fuglabjergum vera samd um. Orðsøkirnar til hesa ógvissligu minking vita vit helst ov lítið um, og tær munnu eisini vera nógv og torgreiddar.

Høvuðsspurningurin undir útvarpsorðaskiftinum var, sum so mangan fyrr, um fuglurin átti at verða friðaður, og her tyktust menn at vera ymiskir á máli. Frøðingarnir vóru, teimum til sóma, ivingsarsamir, eftir mínum tykki kanska ov varnir, meðan byrsmenninir fóru fram, at sluppu menn ikki at skjóta lomviga um veturin, fóru teir at skjóta (enn meira?) ólógliga á sumri. Løgin hugsunarhátur má týkjast, tú sat hálvavegna og fryktaði fyrri at byrsan hevur tilika meg, at hon skal brúkast, sama um nakað er at skjóta ella ikki.

Eitt annað sera lögð

varð ført fram, vetrarskjótingini til verju: tað er als ikki »føroyskur« fuglur, ið verður skotin á vetri, sum um vit hava nakran rætt at skjóta fugl hjá grannum okkara, har stóðan tyktist lítið frægari enn hjá okkum. Skulu vit halda fram við hesum sjálvsøkna hugsunarhætti, verður galin endi, vit verða illa sæddir allastaðni.

Próvgrundirnar fyrri hesum tyktust eisini sera veigar, tí sum fuglafrøðingurin tók til: tann seinasti lomvigin, ið varð merktur í Føroyum, er helst deyður av elli fyrri fleiri árum síðan, og so ber væl til at halda fram við at skjóta fugl, sum aðrir hava merkt, tí vit finna ongan ímillum, sum er merktur her.

Eitt tað lagnasta sjónarmiðið var tó eftir mínum tykki tað, sum sagt varð um ikki at friða fyrri friðingina skuld, »tí tað vildu onglendingar gera við grindina«. Er tað ikki júst okkara styrki í grindamálinum, at

— Lat okkum ikki gera tað skommuna, at komandi tíðir fara at bera okkum, at seinasti lomvigin varð skotin av føroyingum.

eingin er førur fyrri at føra nakað prógv fyrri, at hon er í minsta vanda fyrri at verða týnd? Og er stóðan ikki júst tann øvugta við lomviganum?

Eg haldi, at vit eiga at lata ivan koma lomviganum (og álkuni) til góðar og seta bann fyrri allari veiðu eftir hesum fugli í somikið langa tíð, at hann vónandi kemur fyrri seg aftur. Tá skúvoyingar hava gjørt tað bragðið, teir eiga at verða virðir og róstir fyrri, ikki at søkja lomvigan, men kortini halda bjargakynstrinum uppi, er tað minsta tækkin til teirra og allar aðrar ábyrgdarmenn, at fuglurin eisini fær frið fyrri byrsuni.

Lat okkum ikki gera tað skomm, at komandi tíðir fara at bera okkum, at seinasti lomvigin varð skotin av føroyingum. Sverri Patursson veit at siga, at seinasti gorfuglurin í Føroyum varð dripin í 1808.

Vanlukkutrygging

Fyrri ikki at verða fyrri ov stórum figgarligum missi, um vanlukkutilburður berst á, er neyðugt at hava tryggingarviðurskiftini í lagi.

Tryggingarsløgini eru:

Vanlukkutrygging av hjálparfólki

á sjógvi og landi — løgskipað.

Tey, ið hava fólk í arbeiði á sjógvi ella landi, hava skyldu til at halda arbeiðsfólkið vanlukkutryggað.

Eigarar av skipum og bátum yvir 4 tons hava skyldu til at vanlukkutryggja mannaskipið.

Heimatrygging av sjófólki

løgskipað.

Tey, ið vinna meir enn 1/5 av ársinnløguni av sjónum, hava persónliga tryggingarskyldu.

Sjálvboðin arbeiðsvanlukkutrygging

sjálvkravd.

Arbeiðsvanlukkutrygging fevnir um vanlukkutilburðir, ið henda í persónligum arbeiði hjá tryggjaða.

Hartil fevnir henda arbeiðsvanlukkutrygging eisini um vanlukkutilburðir, ið henda beinleiðis á veg til og frá arbeiðsplássi.

Sjálvboðin fritíðarvanlukkutrygging

sjálvkravd.

Fritíðarvanlukkutryggingin verður teknað sum uppskoyti til arbeiðsvanlukkutryggingina, so tryggjaði eisini er vanlukkutryggjaður í fritíðini.

Vanlukkutryggingin gevur nærri upplýsingar og leiðbeiningar. Ringið, skrivið ella stækkið inn á gólvíð.

Tað er lívsneyðugt...

Føroya Vanlukkutrygging S/F
Telefon 11466 & 15952
Yviri við Strond 23
Postboks 59 · 110 Tórshavn

Kaffi automat

(suppa, te, kakao osfr.)

av merkinum Wittenborg bíliga til sølu.

Fróðskaparsetur Føroya

tlf. 15302 kl. 9—16.

Sól til sølu

Sólbokur/undir- og yvirpartur við andlitsbrúnkara — til sølu. Hevur nýggj ror.

Nærri fæst at vita við at ringja

Tlf. 24504

Amnesty International

Skrivstovan í Vágshotni er opin mánadag, mikudag og friggjadag kl. 11—16. Tlf. 15816.